

end dem, der kommer fra EU, inden 1999, vil englænderne standse den organiserede import af dansk og hollandsk svinekød. Der er således også af markedsmæssige grunde – ud over de miljømæssige grunde, som jeg nævnte i min begrundelse for forespørgslen – et meget stort behov for en omlægning af svineproduktionen, så vi kan få et produkt, der kan tilfredsstille både hjemmemarkedet og eksporten.

Efter vores opfattelse bør omlægningen ske i 2 trin. Der skal først overgås til frilandsproduktion, og samtidig skal der selvfølgelig startes en udvikling af produktionen af økologisk foder.

Når vi taler om frilandsproduktion, opfatter vi det sådan, at alle dyr skal have adgang til udearealerne. Når det drejer sig om slagtesvin, er der kun tale om kontrollerede udearealer med halmdekke, og når det drejer sig om søer, går de på græs. Vi mener, at erhvervet selv har udviklet dette produktionssystem til et relativt pænt niveau. Der er således i dag 15.000 søer på friland, svarende til 1 pct. af den samlede produktion, og den udvikling er hovedsagelig foretaget af enkelte producenter med beskedne støtte fra forskningen. Hvis denne udvikling ikke skal gå i stå, og hvis den skal få et omfang, så bestanden kommer op over det, jeg kalder den magiske grænse på 5-10 pct., er der brug for yderligere offentlige initiativer i den retning.

Og så tilbage til Svineafgiftsfonden. Det er sådan, at Svineafgiftsfondens midler i princip udskrives som skat, og som konstruktionen er i dag, ender det i realiteten med, at det er de danske slagterier, der bestemmer, hvordan midlerne skal fordeles. Og det er mange penge, det drejer sig om.

Jeg vil ikke sige, at alle midlerne bliver brugt forkert; men jeg vil sige, at man godt kunne være noget mere fremadrettet fra Svineafgiftsfondens side. Det er sådan, at Svineafgiftsfonden og dermed de danske slagteriernes strategi for dansk svineproduktion hidtil har været ført ud fra en fast overbevisning om, at den industrielle gris og den intensive produktion er det bedste. Denne udvikling er baseret på alle fondens midler med undtagelse af nogle småbeløb, og det ønsker vi ændret.

Vi ønsker en ændring i retning af det, som er foreslået af Foreningen af Danske Svineproducenter, og som går ud på, at man opdeler fonden, så den bliver strategifond med en ledelse, der består af repræsentanter for Landbrugsministeriet, forbrugerne og andre, der har indsigt i dansk svineproduktion. En sådan ledelse vil til

stadighed kunne korrigere og fastlægge en strategi for udviklingen af svineproduktionen og samtidig tage ansvar for den, så et bredt panel kan gå ud og forsvare dansk svineproduktion og forklare, hvorfor forholdene nu er, som de er i øjeblikket.

En anden del af forslaget er oprettelse af et producenteråd, som vælges direkte blandt alle de producenter, der leverer svin til slagterierne; det er jo slagterierne, der opkræver en afgift pr. leveret gris.

Vi synes, det er et udtryk for bedre demokrati, når der på den ene side er et råd med repræsentanter for forbrugerne og samfundet, som er med til at fastlægge strategien, og på den anden side er et producenteråd, der udmønter strategien og fastholder udviklingen af produktionen. Det synes vi er en god ting, og jeg er interesseret i at høre, hvordan Socialdemokratiet og regeringen forholder sig til tanken.

Og så til selve det, vi mener der skal til for at fremme en udvikling af frilandsproduktionen og den økologiske produktion. Først og fremmest skal der ske en omlægning af forskningen i retning af udvikling af omstillingen. Det er sådan, at selv om landbrugsministeren siger, at der kun er få midler til økologisk svineproduktion og forskning i frilandsproduktion set i sammenhæng med den samlede forskningsbevilling, ligger det i størrelsesordenen 10:600, hvis man ser på det, der går til økologisk forskning, i forhold til det, der går til forskning i intensiv, traditionel drift. Det skal der laves om på, for det er sådan, at den økologiske produktion og frilandsproduktionen har meget lidt gavn af forskningen i de intensive systemer, hvorimod der vil være mange af de ting, der forskes i og udvikles, når det drejer sig om friland og økologi, som kan have stor betydning for den konventionelle produktion.

Samtidig ønsker vi at ændre og forbedre produktudviklingsordningen. Det er klart et skridt i den rigtige retning, når der nu ligger et lovforslag fra regeringen, som betyder, at egen arbejdskraft kan inddrages i ansøgningerne, men der er stadig væk en begrænsning. Man kan ikke få dækning for anlægsudgifter, og kravet om nyhedsværdi tolkes sådan, at er der bygget ét anlæg af en eller anden type, er det nok. På den måde sker der jo ingen udvikling. Det kræver mange anlæg af samme type, hvis der skal opnås et erfaringsgrundlag.

Vi ønsker også en mere målrettet indsats fra produktudviklingsstøtteordningens side, så den